

कल्पः । “ऊर्जः पृथिव्या अध्युत्थितोऽसि । वनस्पते शतवल्गो विरोह । त्वया वयमिषमूर्जं मदन्तः । रायस्योषेण समिषा मदेम” । इत्युदुम्बरमिति । हे वनस्पते उदुम्बरवृक्ष उर्जो रस-
निमित्तं तत्सिद्धये पृथिव्या अध्युत्थितोऽसि भूमेरुपरि प्ररूढो-
ऽसि अतोऽस्माभिः क्षिन्नोऽपि पुनः शतशाखायुक्तो विरोह
विशेषेण प्रादुर्भव । त्वयोपकृता वयं मिषमन्मूर्जं रसञ्च मदन्तो
हर्षपुरःसरं प्राप्नुवन्तो रायस्योषेण धनपुष्ट्या समीचीनेनानेन
युक्ता मदेम पुनरपि ह्वयास्म ।

कल्पः । “गायत्रिया ह्रियमाणस्य यत्ते [५] । पर्णमपतत्
तृतीयस्यै दिवोधि । सोऽयं पर्णः सोमपर्णाद्धि जातः । ततो हरामि
सोमपीथस्यावरुध्यै । देवानां ब्रह्मवादं वदतां यत् । उपाशृणोः
सुश्रवा वै श्रुतोऽसि । ततो मामा विशतु ब्रह्मवर्चम् । तत्सम्भ-
रं स्तदवरुन्धीय साक्षात्” । इत्येताभ्यां पर्णम् । हे सोम तृती-
यस्यै दिवोधि इमं लोकमारभ्य गणनायां तृतीयस्य दुलोक-
स्योपरि गायत्रिया ह्रियमाणस्य गायत्रीदेवतया बलादा-
ह्रियमाणस्य ते तव यत् पर्णं भूमावपतत् । सोऽयं पर्णः पला-
शवृक्षः स च सोमपर्णाज्जात इति पर्णनामधेयेनैव प्रसिद्धम् ।
ततः तस्मात् कारणात् सोमपीथस्यावरुध्यै सोमपानस्य सिद्धये
हरामि त्वामिहानयामि । किञ्च पलाशवृक्षच्छायायामुपविश्य
ब्रह्मवादं वदतामात्मविषयं सम्वादं कुर्वतां देवानां सम्बन्धं
ते ब्रह्मवादं यद्यस्मात्त्वमुपाशृणोः समीपे स्थित्वा श्रुतवानसि ।
अतएव सुश्राव इति नाम्नैव त्वं श्रुतोऽसि प्रसिद्धोऽसि । तत्तस्मात्